

SUSZARKA ŁAZIENKOWA

Suszenie wypranej bielizny w małej łazience urasta niemal do rangi problemu. Najprostszym rozwiązaniem jest rozwieszenie na hakach nad wanną waną mocnego sznura lub żyłki, na których można wieszać bieliznę do suszenia, ale jest to niewygodne, gdyż powieszenie sznura nisko, by łatwo można było się do niego dostać, powoduje trudności w korzystaniu z wanny, natomiast zawieszenie sznura wysoko utrudnia wieszanie bielizny. Dobrym i łatwym do wykonania rozwiązaniem jest zainstalowanie w łazience suszarki o zmiennej, dowolnie regulowanej wysokości położenia.

Budowa takiej suszarki (rys.) jest prosta, a koszt materiałów znikomy. Poważnym problemem jest natomiast solidne osadzenie w stropie łazienki sześciu mocnych i długich kołków pod wkręty mocujące suszarkę. Nie zdają tu egzaminu kołki wstrzelone w beton, które znakomicie spełniają swoją rolę pracując na ścinanie (gdy wisi na nich np. szafka), ale są zupełnie nieodporne na wrywanie. Trzeba się więc pogodzić z koniecznością bardzo trudnego kucia lub wiercenia w stropie.

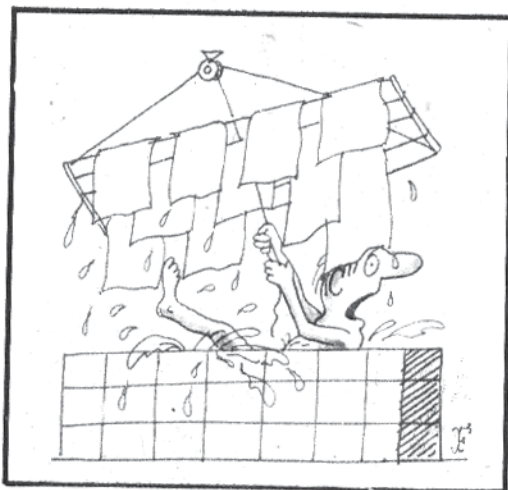
Stelaż suszarki tworzą listwy o przekroju 40×40 mm, a jego wielkość dobiera się zależnie od wymiarów łazienki i szerokości wanny. Stelaż stanowi prostokątna rama, której elementy trzeba połączyć na klej (tylko wodoodporny, np. kaskamit lub żywica epoksydowa) i dodatkowo wzmocnić mosiężnymi wkrętami do drewna.

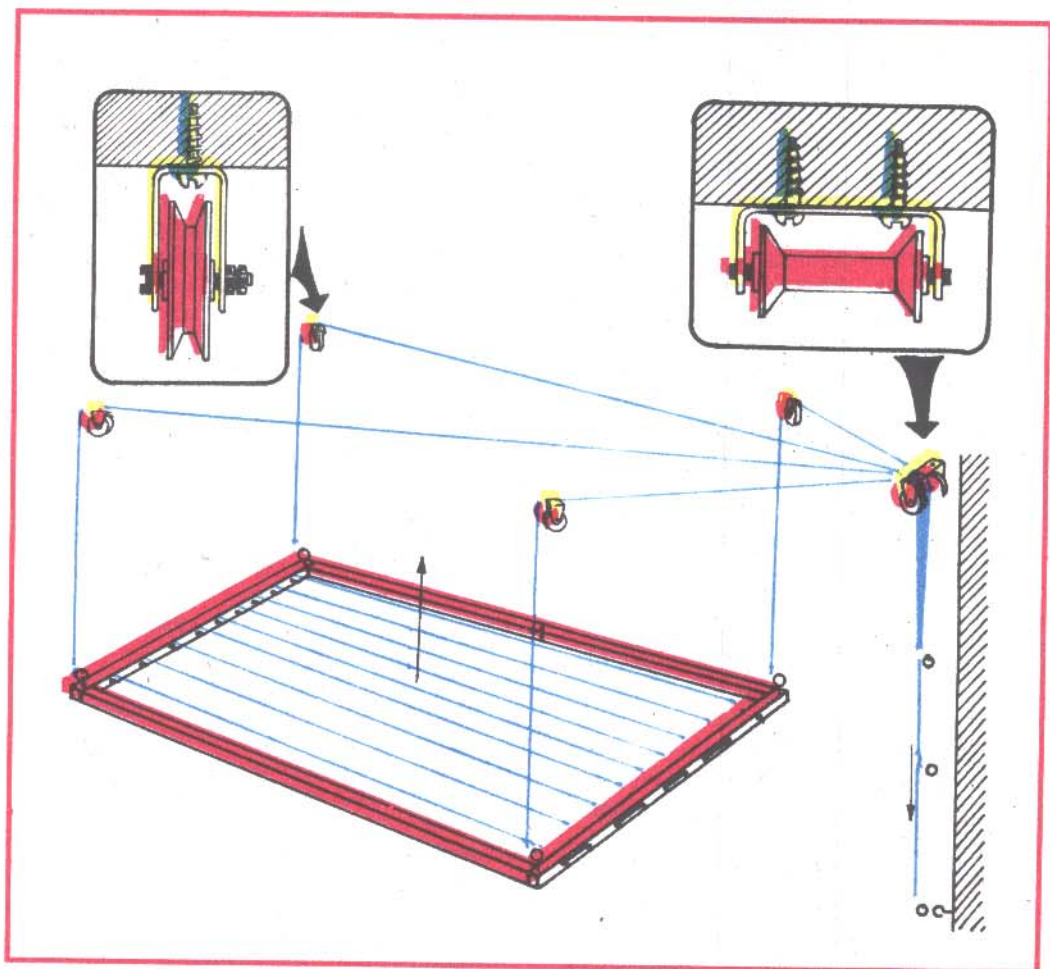
W węższych listwach ramy należy wywiercić po 6 otworów przelotowych o średnicy 4,5 mm tak, by otwory w przeciwległych listwach wypadły dokładnie naprzeciw siebie. W narożnikach umieszcza się 4 stalowe haczyki wkręcane głęboko w drewno. Jeżeli nie uda się kupić haczyków przeznaczonych do wkręcania w drewno, to trzeba zastąpić je długimi wkrętami M4 z nakrętkami, przechodzącymi na drugą stronę drewna. Wkrętami tymi mocuje się mosiężne kątowniki zrobione z blachy grubości 2 mm i służące do przywiązania do nich linek. Gotowy stelaż maluje się 3-krotnie bezbarwnym lakierem

olejnym lub jeszcze lepiej lakierem chemoutwardzalnym do parkietów.

Następnym etapem jest wykonanie zawieszenia suszarki. Do tego celu służą 4 plastikowe krążki (można tu użyć modelarskich kółek samochodowych ze zdjętą oponą – do nabycia w Centralnej Składnicy Harcerskiej) zamocowane w metalowych jarzmach. Na jarzmo najlepsza jest mosiężna blacha grubości 2 mm. Po wygięciu odpowiedniego kształtu należy w jarzmach (4 szt.) wywiercić otwory pod osie krążków o średnicy 4 mm i otwory o średnicy 5 mm pod wkręty mocujące. Jako krążek kierujący wszystkie cztery linki mocujące suszarkę można zastosować drewnianą szpulkę od nici osadzoną w szerokim jarzmie zrobionym tak samo jak jarzma dla krążków. Odmienna tu będzie tylko długość ramion jarzma i średnica otworów pod osz szpulki, która powinna wynosić 6 mm. Jarzmo szpulki musi być zamocowane na dwóch kołkach.

Najtrudniejszym etapem pracy jest wywiercenie otworów w stropie. Kołki mocujące suszarkę muszą mieć średnicę 10 mm i długość przynajmniej 60 mm, zaś ich rozstawienie powinno być zgodne z rozstawieniem haków wkręconych w stelaż suszarki. Po osadzeniu kołków mocuje się do nich jarzma krążków i szpulki uważając, aby osie poszczególnych krążków były idealnie prostopadłe do linii łączącej krążek ze szpulką. W jarzma wkłada się krążki oddzielając je z każdej strony mosiężnymi podkładkami grubości nie większej niż 0,4–0,5 mm. Osie krążków można zrobić ze stalowych wkrę-

tów M4 z częścią cylindryczną takiej długości, aby krążki obracały się nie na gwincie, lecz na części cylindrycznej. Powierzchnię wkrętów należy cienko pokryć smarem, włożyć je w jarzma z krążkami i zabezpieczyć po drugiej stronie nakrętkami i przeciwnakrętkami. Nakrętki należy tak dokręcić, by krążki obracały się swobodnie, ale bez poprzecznego luzu. Szpulkę mocuje się na stalowej osi na wcisk, również oddzielając ją od jarzma podkładkami.

Następnie należy rozpiąć sznurki do bielezny: koniec sznurka związać w mocny węzeł oporowy, a sznurek przewlec bez przecinania przez otwory w listwach poprzecznych. Po ostatnim pasmie sprawdzić naciąg sznurka i zabezpieczyć koniec drugim węzłem oporowym. Do haczyków ramy przywiązać 4 długie, mocne linki o średnicy 4 mm,

przełożyć przez rowki poszczególnych krążków i następnie – wszystkie razem – przez szpulkę. Suszarkę opuścić do najniższego położenia nad wanną, a linki nośne związać w mocny węzeł razem, w odległości ok. 30 cm od szpulki. Tym samym węzłem zamocować do linek pojedynczą, nieco grubszą linkę zbiorczą, która będzie służyła do podnoszenia i opuszczania suszarki. Na koniec zamocować w ścianie łazienki haczyk służący do blokowania suszarki w odpowiednim położeniu. Linkę zbiorczą zaopatrzyć w 2 stalowe kółka przywiązane w takich miejscach, by dolne kółko utrzymywało suszarkę w położeniu opuszczonym, górne zaś – w położeniu maksymalnie uniesionym w górę.

Jerzy Pietrzyk